

EVERT'S Memoarer

Gävle Museum

Dec 2000

Röstemorden, 1954

(Mimmi och Oscar From dödade Johan och Hilma Stockberg i Röste)

I mitten av september 1954 hände ett uppseendeväckande mordfall i Röste. Lantbrukaren Johan Stockberg och hans fru Hilma blev innebrända sedan deras hus nästan brunnit upp. Polisen trodde först att de var en vanlig husbrand de skulle utreda men det stod ganska snart klart att de döda, herr och fru Stockberg, blivit mördade och att förövaren sedan tänt på huset för att undanröja alla spår. Nu var tydligen brandförsvaret i Röste så utvecklat att de lyckades släcka elden på ett ganska tidigt stadium. Därmed kom det en hel del fakta i dagen, som hjälpte polisen i deras arbete. Undersökningarna i och invid huset var noggranna. Polisen med flera man arbetade intensivt för att få fram bevis för hur mordet gått till. Bl.a. tog man några av ortsbefolkningen till hjälp. I potatislandet hjälpte en liten gammal, och till synes fattig kvinna, till. Hon var väldigt intresserad av polisens arbete med kameror och såll. Det var alltså den ena mördaren, Mimmi From. Mimmi blev också fotograferad i närbild, eftersom polismannen tyckte hon såg ut som riktigt genuin bondkvinna. Mimmi var djupt imponerad och smickrad över uppmärksamheten. Vid samma tillfälle, då polisen undersökte brottsplatsen hade letandet efter en känd man vid namn Gustavsson intensifierats. Då anlände red. Sigvard Blomén och fotografen Olle Mattson till Bollnäs. Inkvartering hos tipsaren Åke Owetz med mörkrumsutrustning, telefoto och allt vad som tillhör en arbetande redaktion. Den dagen fick de endast några vanliga brandbilder, någon bild på folk som letade i potatislandet med ryggar mot fotografen. Fotografen Olle Mattson grämde sig lång tid efteråt, att han inte gått närmare och plåtat den gamla kvinnan, som låg i och plockade potatis. När sedan Expressen köpte bilden av polismannen, som hade plåtat Mimmi för tusen kronor, var han verkligen arg för att han inte hade fler bilder

från brottsplatsen. Men letandet efter Gustavsson hade intensifierats. Pensionärerna Mimmi och Oscar From i Röste ungefär en mil från Bollnäs var ett par gamla syskon, som på äldre dagar blivit alkoholiserade. Supandet gjorde att pensionen inte räckte till. I sina desperata försök att skaffa pengar till sprit kom de på att råna Johan och Hilma Stockberg. De var också ett äldre pensionerat par jordbrukare, som bodde i närheten av syskonen From. Mimmi och Oscar From var Röstes original. Alla kände dem. Trots deras dåliga vanor med alkohol var de ett par oförargliga åldringar, som inte kunde göra någon förnär. Att dom sedan går och tar livet av ett par av sina strävsamma grannar var ju ganska märkligt. Därför var det inte så konstigt att polisen inte misstänkte dem som varande mördarna, åtminstone i mördarjaktens första skede. Men Mimmi gjorde bort sig med sitt stora intresse för polisarbetet i trädgården och sitt insmickrande beteende mot de polismän, som arbetade i brandresterna. Polismännen förstod snart, att det inte bara var senilitet, som gjorde Mimmi så intresserad av polisarbetet. Men det gick några dagar och det var verkligen svårt för polisen att anhålla den gamla gumma, allrahelst som hon hela tiden var med på förberedelserna av begravningen, och när man på samma gång jagade den från ungdomsfängelse rymde Gustavsson. På söndagen när begravningen ägde rum i Bollnäs kyrka var mycket folk i rörelse för att se begravningen av två mördade. Bland de första i begravningsföljet gick Mimmi From. Helt kavat i svart klänning och med sorgflore tätt över ansiktet gick hon där bland övriga begravningsgästerna. Redan då fanns misstankarna, att de två syskonen var de mördare som söktes. Mimmi From satt häktad i Gävle. En anonym tipsare ringde om att Mimmi varje dag kl 1100 tillsammans med ett par kvinnliga poliser promenerade mellan fängelset och kriminalpolisens avdelning på Hamiltongatan. Strax före elva nästan dag befann jag mig med kamera i högsta hugg väntande på att kunna ta bilder av Mimmi. Inom parantes vill jag berätta att när det var fråga om en så här stor och intressant händelse måste man tänka på att eventuella bilder skulle kunna sändas på all möjlig tid till hela Sverige. Jag kontaktade därför tidningen SE:s redaktion. Jag ville att de skulle sända upp en fotograf med deras längsta teleobjektiv. Det var inte vilken fotograf som helst de sände upp. Lennart Nilsson, som senare blivit en världskändis. Han hade ett nästan metern långt teleobjektiv, som han installerade i ett fönster mitt emot fängelset. Han kunde då praktiskt taget plåta Mimmi i cellen och en del av det som hände på fängeslegården. Så kom då följet med Mimmi och poliserna gående mitt i gatan, en till synes liten, alldaglig grupp på fem personer. Inget uppseendeväckande gjorde att ingen anade var det för personer som denna förmiddag tog Hamiltongatan i anspråk. Mimmi, som gick armkrok med de två kvinnliga poliserna, gjorde sin högra arm fri och började vinka åt fotograferna, som ihärdigt gick bredvid och fotograferade. Eftersom jag i förväg sålt bilder till "min" tidning Expressen tog Lennart Nilsson med mina rullar till Stockholm, när han åkte. Om det blev bilder i tidningen SE kommer jag inte ihåg. Tror att de blev för ointressanta eftersom den tidningen hade för lång pressläggning. Jag vet dock att Lennart hade fina bilder av Mimmi, när hon ser ut på den karga fängelsemuren. Dagen efter "mimmipromenaden" kom tidningen Expressen med ett helt uppslag med bilder på en glad och vinkande möderska. Naturligtvis tycker jag så här efteråt att det var beklämmande att göra en så stor affär av sådan sorglig händelse. Men om man ser det ur nyhetssynpunkt så var det ju en händelse av klass. Dessutom är man som pressfotograf alltid intresserad av att kunna leverera ett verkligt scoop. Röstemorden var ett av de otäckaste mordet på femtiotalet. Två människor fick gå i döden

EVERT'S Memoarer

Gävle Museum

Dec 2000

och två andra pensionärer fick sina liv förstörda för pengar och alkohol. Det kan inte ha varit så mycket pengar det rörde sig om, som de två syskonen fick ut av mördandet och mordbranden. Förmodligen hade syskonen From räknat med att lantbrukarparet hade en del pengar hemma. Det var ju inte vanligt med bankfack eller att folk hade sina pengar på banken. Efter flera månader med förhör och sinnesundersökningar blev det till slut tingsrätt i Bollnäs. Lokalen där rättvisa skulle skipas var en mycket stor alldeles rund domstolslokal. Allt var hållet i en grå färgskala. Det var som att komma in i en jättestor potatissäck. Trots att lokalen snabbt fylldes med folk gick allt förvånansvärt tyst tillväga. På några minuter var lokalen fylld till bristningsgränsen. Den journalist jag arbetade åt för tidningen Expressen sa efteråt: "Det var som att sitta på en cirkusföreställning och veta att de två djuren skulle bli utkastade i det okända". Han hade mycket rätt i sin beskrivning. Lokalen var helt rund. Domare, nämndemän och advokater satt som i en cirkusmanege. Mitt inne i ringen sattes Mimmi From. Som en liten häxa ur sagans värld kom hon instapplande mellan ett par vaktare. Inte samma kända leende attityd som hon tidigare visat upp, utan mörk och grå i hela sin gestalt. Det var inte bara det att man såg hennes gråa beklädnad som hon dagen till ära försetts med. Mimmi satte sig värdigt ned på stolen och kom verkligen att sitta i mittpunkten. Kanske förstod hon vad det nu gällde. Troligen var hon ovetande om att hon nu skulle bli omhändertagen i hela sitt återstående liv. Hon vände sig på stolen åt alla håll, tittade både upp och ned i lokalen, som var proppfull med hennes bekanta och journalister från hela landet. Mimmi tittade sig flera gånger omkring och nickade ofta åt bekanta från byn. Så fick hon till slut se mig sittande på en av de främre bänkarna. Man riktigt såg hur hon spände upp sig av vrede, när hon nu konstaterade att jag var den som fotograferat henne till bilduppslaget. En lång stund tittade hon med glödande ögon på mig. Så lyfte hon högra armen högt upp och skakade näven mot mig. Under den tid som polis och frivilliga letade efter dubbelmördaren, i detta fall Gustavsson, gick den verkliga mördaren mitt bland byborna helt obekymrat. Red. Sigvard Blomén hade en morgon resesällskap med krim. kom. Erik Rennel. Efter div. samtal frågade Blomén om det fanns några bilder från mordhuset, som vi kunde få titta på. "Kom in på stationen, så skall ni få se på otäcka bilder", sa Rennel. Efter lunch infann vi oss på Rennels kontor. Där fanns en hel del bilder från mordhuset. Bl.a. de två offren liggande i kökssoffan. "Det var hemska bilder det här", sa jag. "Ni vet väl att de är två, som varit mördare", sa jag. "Ja, det löste vi först idag", sa Rennel. "Men hur kunde du veta det? Vi har inte publicerat det än." "Jag ser det på att det är olika sorters knutar på halsdukarna, som de är strypta med." "Det var som tusan, att du såg det", sa Rennel. Med detta scoop lämnade vi kvickt polisstationen. Jag fick beröm av Blomman. Vi var nu först med nyheten, att det var två som deltagit i morden i Röste.

Special för Gävle Dagblad: Mörderskan Mimmi From drar på munnen under promenaden mellan rikshusets fängelse och statspolisens. Pressens Bild arkivbil fr. -54 101079 J-berg